

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

ל

עין משפט
נר מצוה

כא מ"א מ"א פ"א מהלכות
יבום הלכה ז ס"ג
עשין לא כד נכדו ח"ה
סימן קט"ז סעיף ז

כב ב"ב מ"י שם הלכה
ז' ע"ש
סעיף ה'

כג ד"ה מ"י שם הלכה
ז' ע"ש
יבמות ע"ש סעיף ה'

כד ו' מ"י שם ע"ש
סעיף ז'

הוספות ישנים
זאת אומרת אין זיקה
וזמניו נהד. וז"ל ס"ה
מפיק יוצר לעול ויזקק
הכי וי"ל דליתקין
למפיק מבי"ט לעול
וז"ל ע"י מני ידעין
בבבא בתרין סעיף
ז' דהתרי"ט דליתקין למתני
כדפרי"ש (ע"ל) דמסכתא
אמינה י"ז זיקה: אבל
הכ"ה דלא אהיה מה"א
ביבא לגמרי אח"כ לא
וז"ל מה ממתי' לעול
לדכ"ט ח"ן שמעין
ל"ט וי"ל דלתי"ט
הכ"ה דלא אהיה מה"א
ביבא לגמרי מ"ט לא
אומ"ק כפ"ה לראשון
אלא הכ"ה דלא אהיה
למ"ט כ"ה ביבא לגמרי
וזמניו כפ"ה לראשון
אח"כ לא:

(א) ע"י לעול י"ח כסומ'
ל"ה וז"ל:

תוס' חד מקבאוי
כ"ד ופסקי לה מונתיה
אניו ספיר אלא א"כ
עשה בה מאמר ומ"ט
שניהם ספירין ולא
הפסדה בדין וז"ל אלפס
ספק דרת ערוה וכנס
ואח"כ גירש מותרת
הצדקה להתייבס דמיתה
מפילה וכו' ודבשת
ערוה לא הוי צרת
ערוה מותרת וז"ל צרת
דג' אחין שניהן מהם
נשואין ב' אחיות וא'
נשוי בבית גורש א'
בשני אחיות אשתו
ומת נשוי בבית וכנסה
המגרש ספק דבשת
ואח"כ גירש אשתו
וייבס ספקא דמיתיה
דגור' אלא משום זיקה
דעלמא א"כ הכי נבי
נכרית כיון דבשת
נפילה באישר זיקה
נפילה קפיה לא מהני
לה גירשין אלא דברי
הרב ז"ל ויש בהן כמה
תמיהות היא דאם
אח"כ גירש מתיבס למה
לית לה יומיה לעלמי
הברא מי ששנתו ו'
לא שנתו ו' וירבא
למה ליה למיגר וראז"ל
קנני לישני ליה
דשאני הבא דגורנין
משום זיקה דעלמא'
א"כ בשעת נפילה
אח"כ א"כ ליה למה
למיגר הבא אביא דירבא
זו היא למעושי מת ולא
גירש ולא כנס להקב'
אח"כ דבג' גירשין וביא
דכ"ה נמי בהא נבי

מתני' הראשונה - לפניה: **גמ'** נכרית יבומי נמי מייבמה
ולא חמירין משמת בעל החיות ונפלה לייבם הווקקה לנשוי נכרית
לכדו דהא על בעל החיות לא רמיח ונעשית (ג) זו לרעה בזיקה ב' (לעיל י.) ובבבא *כתבא ה"ג השניה יולאה כו': **אמר** רב נחמן
וכשמת תאמר הנכרית על הנשאר משום לרעה חמות אשה: **ואפילו** ז' זאת אומרת אין זיקה - תימה שלא דקדק רב נחמן על מתני' דריש
בחד אחא - כדפרישית דלע"ז דרמי תורה אור
אחין יניחו אין זו זיקה אלא לנשוי
נכרית לכדו: **מתני' הראשונה** -
למשולין: **גמ'** היינו סד' וכו"ש
הוא דהשתא ומה התם דנכרית עיקר
נשואה היא לחמות אשה נפלה עליה
ונעשית לרעה במאמר אסורה: **הכ"ה** -
לחמות אשה עיקר נשואה היא לא
כ"ש דלמותר נכרית שהיא טפלה: **ה**
הא טנא כרישא - משנה אחרונה זו
שנה תחלה והיה לעול ליה הוי
בדעפיה למיתני משום לחויה (ד)
להתירא הואיל ונכרית עיקר והדר
חיה לאיסורא משום דמ"מ לרעה
היא וקמייה: **ואידין קא תיבבא ליה** -
לחידוש הוא: **אקדמה** - ותולא הוי
לר"ך למיתני סיפא אלא הואיל ונעשית
לא זזה ממקומה: **[מתני' עשה**
אחא - כדפ"ה לראשונה כשנפלה
מאחיו הראשון: **גמ'** הרי היא
כאשה אח כו' וז"ל והדר רמיח חיות:
כפ"ה לראשונה - כל זמן נפילה לראשונה
היה אשתו קיימת שהיא לחמות:
אלא היבא דלחיותא כפ"ה לראשונה -
כגון שמתה אשתו אחר מיתת אחיו
ולא ככסה נשוי נכרית: **דאידיה** ל"ה
מהאי ביבא לגמרי - (ה) שנפלה ואין
כאן אחר אלא זה בעל החמות נדחית
ונפטרית לשוק ואין עליה לז זיקה
עוד: **אלא היבא דלא אידחיה מהאי**
ביבא לגמרי - בשעת נפילה שהיה
שם נשוי נכרית וזיקה לייבס אחיה
מיגו דחיותא לנשוי נכרית עדיין זיקתה
עליה וכו' מתה לחמות ועוד כפ"ה לראשונה
תתייבס לזה כפ"ה לראשונה: **קמ"ל** - רב
יהודה ל"ה: **מתני' וכנסה המגרש**
ומת - מותרת זו להתייבס שהרי עד
שלא כנסה גירש את הראשונה שהיא
ערוה ולא היתה לרעה מעולם:
וזהו שאמר - בפרק ראשון נתגרשו
הערוה לרשותן ומותרת: **גמ'**
עמא דגירש - בעל החמות תחלה
ואח"כ מת נשוי נכרית דלפילו בזיקה
לא נעשית לרעה מעולם הא מת
נשוי נכרית והווקקה נכרית לעול
לחיות ואח"כ גירש ונשאה לזו הואיל
וקודם שגירש נעשית לרעה בזיקה
לאסורה לרעה לחיות כשימות הנשאר
משום לרעה חמות אשה בשלמא לא לא
כנסה הויא מותרת לזה מחמת זיקת
אחיו הראשון אבל משכנסה ועכשיו
זיקתה לזה מתכ בעל הערוה אסורה
וזלע"ז ללא היתה לרעה אלא בזיקה:

מתני' שלשה אחין שנים מהם נשואים שתי
אחיות ואחד נשוי נכרית מת אחד מבעלי
אחיות וכנס נשוי נכרית את אשתו ומת
הראשונה יוצאה משום אחות אשה ושניה
משום צרתה עשה בה מאמר ומת נכרית
חולצת ולא מתייבמת: **גמ'** מעמא דעבד
בה מאמר הא לא עבד בה מאמר נכרית
יבומי נמי מייבמה **אמר** רב נחמן זאת
אומרת *אין זיקה ואפילו בחד אחא:
מתני' שלשה אחים שנים מהם נשואים שתי
אחיות ואחד נשוי נכרית מת הנשוי נכרית
וכנס אחד מבעלי אחיות את אשתו ומת
הראשונה יוצאת משום אחות אשה ושניה
חולצת ולא מתייבמת: **גמ'** הא תו למה
לי היינו הך השתא ומה התם דאחות אשה
הויא צרה לנכרית אמרת נכרית אסורה הכא
דנכרית הויא צרה לאחות אשה לא כ"ש
תנא הך תנא ברישא והך (ה) הויא
להתירא ושניא והדר הויא לאיסורא ואידי
ד*חביבה ליה אקדמה *ומשנה לא זוה
ממקומה: **מתני' שלשה אחין** שנים מהם
נשואים שתי אחיות ואחד נשוי נכרית
מת אחד מבעלי אחיות וכנס נשוי נכרית
את אשתו ומתה אשתו של שני ואח"כ מת
נשוי נכרית הרי זו אסורה עליו עולמית
הואיל ונאסרה עליו שעה אחת: **גמ'** *אמר
רב יהודה אמר רב ל"ב יבמה שאין אני קורא
בה בשעת נפילה יבמה יבא עליה הרי היא
כאשת אח שיש לה בנים ואסורה מאי
קמ"ל תנינא הרי זו אסורה עליו עולמית
הואיל ונאסרה עליו שעה אחת מהו דתימא
הני מילי היבא דלא אחיותא לה כפ"ה לראשונה
אבל היבא דאחיותא לה כפ"ה לראשונה
אימא תישתרי קמ"ל הא נמי תנינא
*שני אחין נשואים שתי אחיות מת אחד מהם
ואח"כ מתה אשתו של שני הרי זו אסורה
עליו עולמית הואיל ונאסרה עליו שעה אחת
מהו דתימא התם הוא דאידיהי לה מהאי
ביתא לגמרי אבל הכא דלא אידיהי לה מהאי
ביתא לגמרי אימא מיגו דהויא להאי נשוי
נכרית הויא נמי להאי קמ"ל: **מתני' שלשה**
אחים שנים מהם נשואים שתי אחיות ואחד
נשוי נכרית גירש אחד מבעלי אחיות ומת
אשתו ומת נשוי נכרית וכנסה המגרש ומת
זו היא שאמר וכולן שמתו או נתגרשו
צרותיהן מותרות: **גמ'** *מעמא דגירש
ואחד כך מת אבל מת ואחד כך גירש
זיקה אפילו בתרי אחי ולרב אשי קשיא
ה"ה דאף על גב דלא עבד בה מאמר
לא מייבמה והא דקתני מאמר *לאפוקי

כפ"ה לראשונה: **קמ"ל** - רב
יהודה ל"ה: **מתני' וכנסה המגרש**
ומת - מותרת זו להתייבס שהרי עד
שלא כנסה גירש את הראשונה שהיא
ערוה ולא היתה לרעה מעולם:
וזהו שאמר - בפרק ראשון נתגרשו
הערוה לרשותן ומותרת: **גמ'**
עמא דגירש - בעל החמות תחלה
ואח"כ מת נשוי נכרית דלפילו בזיקה
לא נעשית לרעה מעולם הא מת
נשוי נכרית והווקקה נכרית לעול
לחיות ואח"כ גירש ונשאה לזו הואיל
וקודם שגירש נעשית לרעה בזיקה
לאסורה לרעה לחיות כשימות הנשאר
משום לרעה חמות אשה בשלמא לא לא
כנסה הויא מותרת לזה מחמת זיקת
אחיו הראשון אבל משכנסה ועכשיו
זיקתה לזה מתכ בעל הערוה אסורה
וזלע"ז ללא היתה לרעה אלא בזיקה:

בברי אחי - כגון הכא לזי מת נשוי
נכרית קודם גירשין של זה היתה זו
זיקתה לגמרי בעלי החמות ומהניח
בה זיקה זו לאסורה על השני: קשיא
דרב נחמן - דדייק לעיל מסתם מתני'
וזאת אומרת אין זיקה אשי בחד אחא:
אמר לך רב אשי - ה"ה דאין זיקה ללא
דוקא דה"ה אע"ז דלא עבד במאמר בעל
הנכרית בלחמות (אשה) אשת אחיו כשימות נכרית

נכרית כיון דבשת נפילה באישר זיקה נפלה נכרית ואין כאן איסור [אח"כ] וקרקתי
שורר שניהן קיימין והרי משנה שלימה שנינו ב' אחין שנים מהן נשואין ב' אחיות וא' נשוי נכרית
ורישא ב"ה יצואו אלא דרמי חיותא לזני משום דבבת ח"ה מיתו ונשאר רוב
[גרש] מותרת דמיתה מלכת היא דהא רבא ס"ל לא פליגי אהר"י ועוד רחוק נפל הבית עליו ועל
תנאי דרבי אשי ליה בחדא דלמא מת ואח"כ גירש אסורה אלא שיש זיקה אחי בתיה אחי:
(ג) נבלה דל"ה ואח"כ גירש או דל"ה מת וכנס ואח"כ גירש (ג)

נכרית כיון דבשת נפילה באישר זיקה נפלה נכרית ואין כאן איסור [אח"כ] וקרקתי
שורר שניהן קיימין והרי משנה שלימה שנינו ב' אחין שנים מהן נשואין ב' אחיות וא' נשוי נכרית
ורישא ב"ה יצואו אלא דרמי חיותא לזני משום דבבת ח"ה מיתו ונשאר רוב
[גרש] מותרת דמיתה מלכת היא דהא רבא ס"ל לא פליגי אהר"י ועוד רחוק נפל הבית עליו ועל
תנאי דרבי אשי ליה בחדא דלמא מת ואח"כ גירש אסורה אלא שיש זיקה אחי בתיה אחי:
(ג) נבלה דל"ה ואח"כ גירש או דל"ה מת וכנס ואח"כ גירש (ג)

נכרית כיון דבשת נפילה באישר זיקה נפלה נכרית ואין כאן איסור [אח"כ] וקרקתי
שורר שניהן קיימין והרי משנה שלימה שנינו ב' אחין שנים מהן נשואין ב' אחיות וא' נשוי נכרית
ורישא ב"ה יצואו אלא דרמי חיותא לזני משום דבבת ח"ה מיתו ונשאר רוב
[גרש] מותרת דמיתה מלכת היא דהא רבא ס"ל לא פליגי אהר"י ועוד רחוק נפל הבית עליו ועל
תנאי דרבי אשי ליה בחדא דלמא מת ואח"כ גירש אסורה אלא שיש זיקה אחי בתיה אחי:
(ג) נבלה דל"ה ואח"כ גירש או דל"ה מת וכנס ואח"כ גירש (ג)

נכרית כיון דבשת נפילה באישר זיקה נפלה נכרית ואין כאן איסור [אח"כ] וקרקתי
שורר שניהן קיימין והרי משנה שלימה שנינו ב' אחין שנים מהן נשואין ב' אחיות וא' נשוי נכרית
ורישא ב"ה יצואו אלא דרמי חיותא לזני משום דבבת ח"ה מיתו ונשאר רוב
[גרש] מותרת דמיתה מלכת היא דהא רבא ס"ל לא פליגי אהר"י ועוד רחוק נפל הבית עליו ועל
תנאי דרבי אשי ליה בחדא דלמא מת ואח"כ גירש אסורה אלא שיש זיקה אחי בתיה אחי:
(ג) נבלה דל"ה ואח"כ גירש או דל"ה מת וכנס ואח"כ גירש (ג)

נכרית כיון דבשת נפילה באישר זיקה נפלה נכרית ואין כאן איסור [אח"כ] וקרקתי
שורר שניהן קיימין והרי משנה שלימה שנינו ב' אחין שנים מהן נשואין ב' אחיות וא' נשוי נכרית
ורישא ב"ה יצואו אלא דרמי חיותא לזני משום דבבת ח"ה מיתו ונשאר רוב
[גרש] מותרת דמיתה מלכת היא דהא רבא ס"ל לא פליגי אהר"י ועוד רחוק נפל הבית עליו ועל
תנאי דרבי אשי ליה בחדא דלמא מת ואח"כ גירש אסורה אלא שיש זיקה אחי בתיה אחי:
(ג) נבלה דל"ה ואח"כ גירש או דל"ה מת וכנס ואח"כ גירש (ג)

[לעיל יבמות לקמן ג"כ]

[לעיל ז' סעיף
לקמן ל"ה קודשין כ"ה
פ"ז לה שבעות ד'
מתני' ל"ה קמ"ז]

לעיל כ"ז ע"ש לקמן קי"ח:

הגהות הב"ח
(א) גמ' מוחל להיתיר
זכור. ל"ב ע"ל בדף ל"ב
מ"א כהנא סוגיא:
(ב) שם לאפוקי מבי"ט:
(ג) רמי' ד"ה נכרית זו
וכו' ונעשית נכרית זו
כמה משנת אשה
זיקה ספ"ד: (ד) ד"ה
הא טנא וכו' משום
דמיהו כדעשית להיתיר:
(ה) ד"ה דלחיותא
וכו' משנפלה ואין:
(ו) ד"ה אמר לך וכו'
סיומיהו ונעשית לרעה:
(ז) תנא ד"ה הנכרית
זו וכו' דווקא דוק
למ"ט כן: (ח) ד"ה הואיל
ונאסרה וכו' ומת אסורה
הואיל ששאה עליו:
(ט) ד"ה גירש וכו' אשה
אח"כ נכרית ומת:

גליון הש"ס
מתני' הרי זו אסורה
מפיו עולמית. ע"י לקמן
פ"ד כפ"ה ח"ה ל"ה קמ"ז:
[לעיל י"ז וט"ז]

[לעיל י"ח כ"ז: כתי' כתי']

כתב בכתב ידו - מפרש ר"י בר' מאיר אפי' אין כתב אלא חתימת ידו (א) והא דתנן (ב"ב דף קע"ג) הוליא עליו כתב ידו כו' היינו חתימת ידו וכן מוכח בפרק שני דכתובות (דף כ"א. וס' דלמחר אבי' לא ליחוי איניש חתימת ידיה אלא אחסאפו או חרישא דמגניתא

כה א מיי' פ"ו מהלכות יבום הלכה כב סוג עשו או עושא אהע חיונו קעט סעף ג :

כו ב מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה כב עושא אהע חיונו קעט סעף ג :

דלמא משכח איניש דלא מעלי ותנן הוליא בכתב ידו כו' (א) ארי"י דכתב בכתב ידו ואין עליו עדים פסול משום זמן דיכול להקדים זמן כמו שיראה וכו' [מאחר שדעתו לגרשה למה חיישין לקטניא ועוד] אם הוא חשוד להקדים זמן ולעשות עם האשה קטניא על הלכות פירות שמכר מזמן הכתוב עד עכשיו א"כ פסול לאכסמון על האמן הכתוב ואמאי פסול וי"ל דלמ"פ שבה לגרשה חיישין לקטניא כדחיישין בסוף פרק שנים אוחזין (ב"ב דף ט"ו: ושם) גבי שובר ולא נמכינן אומן הכתוב כי ופעמים תפסיד האשה שלא כדן בשלל הקדים האמן ואמו חושדין אורח צדקים הנחיתה כתב והקדים האמן ומפסדת האשה עלה כדן פירות שמשתת הזמן עד הנחיתה אבל כשנפסלו לא תפסיד שלא כדן דדין הוא שלא תטרקף דהא דלין לבעל פירות משעת כתיבה וחתימה היינו דוקא גבט כשר : י"ש כי זמן ואין בו אלא עד אחד וכו' : הכך ג' גיטין פסולין ואם נשאת הולד כשר כדמאן בפ' בתרא דגיטין (דף פ"ו. ושם) ולמאן דמפרש תסס דכתב ידו ועד אחד שניט אילטרין רישא כהב ידו ואין עליו עדים *לאשמועינן דאפילו הכי הולד כשר וסיפא דלין כי אלא עד אחד אטרין לאשמועינן דלמ"פ לא תנשא לא כתתלה וכו' ולמ"ד דכתב סופר ועד שניט ניחוש שמא הסופר כתבו להתלמד וזרקו לאשפה והחתימה עליו האשה עד אחד וי"ל שהסופרים חוששים שיבא לידו מכשול ומהרים בכך וזמ"ל לא תשיב סופר ועד כשני עדים לגרש לא לכתתלה : **אשה** זו בחוקת היתר לשוק עומדת - ואל"ת תיגח כנס ואח"כ גירש כשבר היא לרת ערוה אבל גירש ואח"כ כנס הא

סעף

קנין גמור - ואפי' חליה לא תיבטי נכרית אלא תלח משום לרת אחות אשה קמ"ל חוללת : ה"ס דאפי' מת - נקוי נכרית ואח"כ גירש אחד מצעלי אחיות את אשתו וכנסה מותרת לשלישי כשימות זה ולא אמרי' לרת אחות אשתו של זה בזיקה הו"ל משיקרא קודם גירושין : **כנס** - הנכרית ואח"כ גירש את אשתו ומת

לחברה נכרית משום לרת אחות אשה ואלמ"ג דהשתא בשעת פטילה לאו לרת מיננה : **הניחא אי סבר לה** רב נחמן כו' ירמיה דלמחר בפ"ק כי רמינן הא מתגלי דזו היא דממעט כנס ולבסוף גירש האשה דקתני וכולן אם נתגרשו לריתיהן מותרות ואלמ"ג דכנס ולבסוף גירש ואמר רבי ירמיה תברא כו' : **אלא אי סבר לה כרבה** דזו ואין לר"ך לומר כי קתני אלמא כנס ולבסוף גירש שריא אפי' לתנא דהכא וזו היא לאו למעוטי אחא : **זו היא למעוטי מאי** - אי למעוטי מת אחיו ואח"כ גירש אשתו וכנס יבמתה השתא כנס ואח"כ גירש שריא גירש ואח"כ כנס מביטלי גירש למעוטי מת נקוי נכרית ולא גירש בעל אחות אשה

ואין לר"ך לומר כי קתני אלמא כנס ולבסוף גירש שריא אפי' לתנא דהכא וזו היא לאו למעוטי אחא : **זו היא למעוטי מאי** - אי למעוטי מת אחיו ואח"כ גירש אשתו וכנס יבמתה השתא כנס ואח"כ גירש שריא גירש ואח"כ כנס מביטלי גירש למעוטי מת נקוי נכרית ולא גירש בעל אחות אשה

ואין לר"ך לומר כי קתני אלמא כנס ולבסוף גירש שריא אפי' לתנא דהכא וזו היא לאו למעוטי אחא : **זו היא למעוטי מאי** - אי למעוטי מת אחיו ואח"כ גירש אשתו וכנס יבמתה השתא כנס ואח"כ גירש שריא גירש ואח"כ כנס מביטלי גירש למעוטי מת נקוי נכרית ולא גירש בעל אחות אשה

ואין לר"ך לומר כי קתני אלמא כנס ולבסוף גירש שריא אפי' לתנא דהכא וזו היא לאו למעוטי אחא : **זו היא למעוטי מאי** - אי למעוטי מת אחיו ואח"כ גירש אשתו וכנס יבמתה השתא כנס ואח"כ גירש שריא גירש ואח"כ כנס מביטלי גירש למעוטי מת נקוי נכרית ולא גירש בעל אחות אשה

ואין לר"ך לומר כי קתני אלמא כנס ולבסוף גירש שריא אפי' לתנא דהכא וזו היא לאו למעוטי אחא : **זו היא למעוטי מאי** - אי למעוטי מת אחיו ואח"כ גירש אשתו וכנס יבמתה השתא כנס ואח"כ גירש שריא גירש ואח"כ כנס מביטלי גירש למעוטי מת נקוי נכרית ולא גירש בעל אחות אשה

ואין לר"ך לומר כי קתני אלמא כנס ולבסוף גירש שריא אפי' לתנא דהכא וזו היא לאו למעוטי אחא : **זו היא למעוטי מאי** - אי למעוטי מת אחיו ואח"כ גירש אשתו וכנס יבמתה השתא כנס ואח"כ גירש שריא גירש ואח"כ כנס מביטלי גירש למעוטי מת נקוי נכרית ולא גירש בעל אחות אשה

ואין לר"ך לומר כי קתני אלמא כנס ולבסוף גירש שריא אפי' לתנא דהכא וזו היא לאו למעוטי אחא : **זו היא למעוטי מאי** - אי למעוטי מת אחיו ואח"כ גירש אשתו וכנס יבמתה השתא כנס ואח"כ גירש שריא גירש ואח"כ כנס מביטלי גירש למעוטי מת נקוי נכרית ולא גירש בעל אחות אשה

ואין לר"ך לומר כי קתני אלמא כנס ולבסוף גירש שריא אפי' לתנא דהכא וזו היא לאו למעוטי אחא : **זו היא למעוטי מאי** - אי למעוטי מת אחיו ואח"כ גירש אשתו וכנס יבמתה השתא כנס ואח"כ גירש שריא גירש ואח"כ כנס מביטלי גירש למעוטי מת נקוי נכרית ולא גירש בעל אחות אשה

ואין לר"ך לומר כי קתני אלמא כנס ולבסוף גירש שריא אפי' לתנא דהכא וזו היא לאו למעוטי אחא : **זו היא למעוטי מאי** - אי למעוטי מת אחיו ואח"כ גירש אשתו וכנס יבמתה השתא כנס ואח"כ גירש שריא גירש ואח"כ כנס מביטלי גירש למעוטי מת נקוי נכרית ולא גירש בעל אחות אשה

ואין לר"ך לומר כי קתני אלמא כנס ולבסוף גירש שריא אפי' לתנא דהכא וזו היא לאו למעוטי אחא : **זו היא למעוטי מאי** - אי למעוטי מת אחיו ואח"כ גירש אשתו וכנס יבמתה השתא כנס ואח"כ גירש שריא גירש ואח"כ כנס מביטלי גירש למעוטי מת נקוי נכרית ולא גירש בעל אחות אשה

למ"ג י"ג.

[ענין י"ג. וש"נ]

גיטין פ"ה

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ס כ"ג וכו' חתימת ידו וכן הא דתנן : (ג) בא"ד ארי"י דכתב וכו' ואל"ת אם הוא חשוד להקדים זמן ולעשות עם האשה קטניא על הלכות פירות שמכר מזמן הכתוב עד עכשיו דלמ"פ שבה לגרשה חיישין לקטניא כדחיישין בסוף שנים אוחזין גבי שובר א"כ פסול לא כשנפסלו הלפנימיה תפסיד האשה וכו' למעוטי חתימת האמן כדמ"ד דגיטין דף ג' : (ג) ד"ה אשה וכו' ועוד ל"י ירמיה דוקא :

[לאשמועינן הולד כשר וסיפא אהא לאשמועינן ככ"ל רס"ן]

חוספות ישנים

בחוקת היתר לשוק עומדת ואפי' דכתבת אשה איש יהיה מינ' כיון דסופי למת ולבסוף גירש מת קטין לה עשיר בחוקת היתר לשוק - ואל"ת ערוה אבל גירש ואח"כ כנס הא

לא היא בחוקת היתר לשוק ועוד (ג) לר"י דוקא בגירש ולבסוף כנס חזירי וי"ל דמ"מ היא בחוקת היתר לשוק דמוקמינן הערוה בחוקת שלא נתגרשה ואל"ת דהא דכתב בחוקת היתר לשוק אפי' שבעה שנות הספק הייתה עומדת בחוקת איסור שבעה עדיין חי וצפ"ק דחולין (דף ט"ג. ושם) דאמרין בהמה בחייה בחוקת איסור עומדת עד שיוודע לך כמה נשחקה נשחקה בחוקת היתר עומדת עד שיוודע לך כמה נטרפה ומשמע דוקא לענין ריעותא דחילייד אחר שחייה היא בחוקת היתר כגון זכר אב ונטל בני מעים והחזירם כשהם נקובים דלא חיישין שמא בחוקת איסור נקב נקבל אבול כולד הספק מחיים כגון ספק דרוסה לא משום שבעה שנות הספק הייתה עדיין בחוקת איסור וארי"י דהתם חיישי' לספק דרוסה משום דשיחא אמוכחא מילתא לאיסורא טפי מדליתירא וכן הו"ל דישב לה קון בושט דחיישין שמא הכריח למאן

ספק בד' אמות הקרוב לו : **כנס בכתב ידו** - דק"ל (ב"ב דף קע"ג) הוליא עליו כתב ידו כהב ידו כו' ואל"ת עליו כתב ידו כו' היינו חתימת ידו וכן מוכח בפרק שני דכתובות (דף כ"א. וס' דלמחר אבי' לא ליחוי איניש חתימת ידיה אלא אחסאפו או חרישא דמגניתא

ספק בד' אמות הקרוב לו : **כנס בכתב ידו** - דק"ל (ב"ב דף קע"ג) הוליא עליו כתב ידו כהב ידו כו' ואל"ת עליו כתב ידו כו' היינו חתימת ידו וכן מוכח בפרק שני דכתובות (דף כ"א. וס' דלמחר אבי' לא ליחוי איניש חתימת ידיה אלא אחסאפו או חרישא דמגניתא

ספק בד' אמות הקרוב לו : **כנס בכתב ידו** - דק"ל (ב"ב דף קע"ג) הוליא עליו כתב ידו כהב ידו כו' ואל"ת עליו כתב ידו כו' היינו חתימת ידו וכן מוכח בפרק שני דכתובות (דף כ"א. וס' דלמחר אבי' לא ליחוי איניש חתימת ידיה אלא אחסאפו או חרישא דמגניתא

ספק בד' אמות הקרוב לו : **כנס בכתב ידו** - דק"ל (ב"ב דף קע"ג) הוליא עליו כתב ידו כהב ידו כו' ואל"ת עליו כתב ידו כו' היינו חתימת ידו וכן מוכח בפרק שני דכתובות (דף כ"א. וס' דלמחר אבי' לא ליחוי איניש חתימת ידיה אלא אחסאפו או חרישא דמגניתא

ספק בד' אמות הקרוב לו : **כנס בכתב ידו** - דק"ל (ב"ב דף קע"ג) הוליא עליו כתב ידו כהב ידו כו' ואל"ת עליו כתב ידו כו' היינו חתימת ידו וכן מוכח בפרק שני דכתובות (דף כ"א. וס' דלמחר אבי' לא ליחוי איניש חתימת ידיה אלא אחסאפו או חרישא דמגניתא